

Arrest

nr. 66 132 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 augustus 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERHAEST en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Bawku en een etnische Kusasi te zijn. U groeide vanaf uw 6 jaar op in Yendi (Northern Region). U kent uw ouders niet en werd opgevoed door uw oudere broer, (A.). Uw vader is de voormalige chairman van Zongo constituency met NPP-signatuur. Ook u bent lid van NPP. Op 27 maart 2002 werd Yana Adani, die op de troon zat in Yendi, vermoord. De troon werd normaliter afwisselend bezet door Adani en Abudu. Yani Adani behoorde tot de NDC-partij. De dood van Yana Adani zorgde voor een conflict en gevechten in de regio tussen aanhangers van NPP en van NDC. Uw vader werd als vertegenwoordiger van NPP verondersteld meer te weten over de moord op Yana Adani. Omdat uw vader een uitvoerende functie had gehad binnen NPP werden u en uw broer gevisieerd. Op een niet nader door u in de tijd gesitueerde zondag werd u

tijdens een voetbalmatch geslagen door een Dabon. U heeft hierdoor nog altijd oorspijn. Op 12 november 2010 werd één van de huizen van uw vader waarin u met uw broer woonde in brand gestoken door mensen uit de entourage van Yana Adani. U vluchtte naar de Baptist Church, waar u gedurende 2 maanden onderdook. Toen ook de kerk dreigde aangevallen te worden ging u naar Kumasi, waar u onderdak kreeg van uw vriend (Af.). Hij bracht u in contact met (F.), die uw vertrek naar Europa regelde. Hij verkreeg een paspoort voor u. U vertrok vanuit Accra en kwam op 27 juni 2011 aan op de luchthaven van Zaventem. Uw werd er door de Federale Politie tegengehouden omdat het visum in het Ghanees paspoort dat u bij zich had vervalst bleek te zijn. U vroeg op 27 juni 2011 asiel aan (zie verslagen BN/3292/11 en VVR/714/ET, beiden dd. 27 juni 2011).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u vervolging vreest van personen uit de entourage van Yana Adani, maar volgende bedenkingen dienen hierbij te worden gemaakt.

Vooreerst legde u vage verklaringen af met betrekking tot uw belagers.

Wanneer u gevraagd werd of u de mensen zag die het huis van uw vader waar u woonde in brand staken, antwoordde u pas - nadat u 3 keer de vraag ontweek - bij de 4de keer dat de vraag werd gesteld ontkennend en voegde u er meteen aan toe dat u weet dat zij met het conflict te maken hebben (gehoor CGVS, p. 7). Men kan zich afvragen hoe u kan weten dat de personen met het conflict te maken hebben als u hen niet heeft gezien. Gevraagd naar wie de mensen zijn die huizen in brand steken, antwoordde u in algemene bewoordingen 'Yani Adani zijn entourage', maar u kon geen enkele naam noemen van iemand die u belaagde (gehoor CGVS, p. 7). Men zou toch verwachten dat u als langdurige bewoner van Yendi in staat zou zijn om toch enkele van uw vijanden bij naam te noemen.

Voor wat betreft het incident op een niet nader in de tijd gesitueerde zondag, waarbij u geslagen werd tijdens een voetbalmatch, kon u evenmin preciseren wie u belaagde. U stelde dat uw vrienden dachten dat het te maken had met het conflict in Yendi (gehoor CGVS, p. 10), maar u bracht daar zelf geen concrete aanwijzing voor aan en bovendien kan ook worden opgemerkt dat dit voorval u er in elk geval niet toe aanzette om Yendi (of Ghana) te verlaten, hetgeen toelaat om de ernst ervan te relativeren.

De redenen waarom u beweert te worden gevisieerd door personen uit de entourage van Yana Adani, zijn eveneens vaag en weinig overtuigend.

Zo verklaarde u dat u gevisieerd werd omdat uw vader van de NPP was (gehoor CGVS, p. 6), meer bepaald chairman van de Zongo Constituency (gehoor CGVS, p. 8). Uit eerdere beweringen blijkt echter dat u uw vader (en trouwens ook uw moeder) nog nooit heeft gezien (gehoor CGVS, p. 3), en dat het contact met uw ouders - om redenen die u volstrekt onbekend zijn - telkens via uw broer verliep (gehoor CGVS, p. 3), zodat men zich kan afvragen in hoeverre de virtuele band met uw vader doorslaggevend of zelfs maar bepalend kon zijn in uw vervolging. Daarnaast verklaarde u dat u vreesde als vriend van uw vrienden - die Abudu's waren - te worden vervolgd (gehoor CGVS, p. 7), vermits deze vrienden volgens u gevisieerd werden en ook gearresteerd (gehoor CGVS, p. 7). U maakt echter niet concreet dat u (door wie dan ook) geassocieerd zou zijn geweest met die Abudu's of dat u hierom zou worden vervolgd. Uw NPP-lidmaatschap (gehoor CGVS, p. 8) op zich kan bezwaarlijk door u worden ingeroepen als grond voor mogelijke vervolging. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er geen informatie voorhanden is dat in Ghana politieke gevangenen zouden worden vastgehouden. Er is tevens vrijheid van vereniging en demonstratie en er werden al diverse keren democratische verkiezingen gehouden in Ghana. Bovendien blijkt dat de huidige president, Atta Mills, van NDC-signatuur, onlangs zelfs nog opdracht gaf een NPP-aanhanger vrij te laten die was opgepakt op verdenking van belediging van de president zelf, hetgeen er duidelijk op wijst dat vanuit de kant van de autoriteiten de oppositie in elk geval niet wordt gevisieerd.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat u niet alle interne beschermingsmogelijkheden heeft overwogen/uitgeput alvorens uw land te verlaten en beroep te doen op internationale bescherming.

Op de vraag of u niet naar de politie ging na de brandstichting in uw huis, antwoordde u aanvankelijk ontkennend en zei u dat u naar de Baptist Church ging (gehoor CGVS, p. 7). Gevraagd of het dan niet in u opkwam om het te rapporteren bij de politie, zei u dat de meeste van uw vrienden gearresteerd werden omdat ze leden van de Abudu's waren en dat u een vriend van hen was (gehoor CGVS, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat er aanwijzingen waren dat u gearresteerd zou worden door de politie. U verklaarde overigens dat de politie mensen van beide kanten arresteert als ze geweld plegen (gehoor CGVS, p. 8), hetgeen het des te bevreedend maakt dat u van de brandstichting geen aangifte deed bij de politie. Wanneer u hierover werd geïnterpelleerd en gevraagd waarom u - in het licht van uw bewering dat de politie klaarblijkelijk onpartijdig blijft in het conflict - niet naar de politie ging toen ze uw huis in brand staken, antwoordde u 'ik wilde maar 1 ding; refuge zoeken in Baptist church' (gehoor

CGVS, p. 8), hetgeen weinig overtuigend is, indien u zich werkelijk onheus behandeld voelde en de politie u potentieel kon helpen in de kwestie van de brandstichting.

U stelde verder dat u na 2 maanden verblijf in de Baptist church in Yendi naar Kumasi ging en er onderdak kreeg van een vriend (gehoor CGVS, p. 8-9). Naast de vaststelling dat het bevreemdend is dat u nog 2 maanden in Yendi (de plaats waar het conflict zich afspeelde en waar u vreesde vervolgd te worden) bleef en niet eerder vertrokken bent, kan ook worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakte waarom u geen volwaardig intern vluchtalternatief had in Kumasi of in het zuiden van Ghana in het algemeen. Op de vraag of u niet in Kumasi kon blijven of op een andere plaats in Ghana, antwoordde u dat als er een incident was mensen werden gearresteerd, dat u in Kumasi geen plaats had om te verblijven, dat u niet bij uw vriend (in Kumasi) kon blijven omdat hij zoveel kinderen had en dat die vriend u aanraadde om te vertrekken (gehoor CGVS, p. 9). Uit deze opgesomde redenen blijkt geenszins dat u in Kumasi een 'vrees voor vervolging' had of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen. Op de expliciet gestelde vraag of Kumasi niet veilig was voor u, antwoordde u ontkennend en lichtte u toe dat de meeste families van het noorden in Kumasi leven en dat zij u misschien zouden arresteren, hetgeen louter speculatieve verklaringen zonder enig objectieve grond zijn. Niets belette u overigens om nog zuidelijker in Ghana te gaan wonen; u verklaarde immers zelf dat u meer (dan uw broer) geconnecteerd was met de kant van uw moeder (gehoor CGVS, p. 5), die etnische Akan is en uit het zuiden komt (gehoor CGVS, p. 4).

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legde geen onmiskenbaar authentieke documenten voor om uw identiteit te staven. Het Ghanees paspoort (nr. H2476939) dat u voorlegde, bleek een vervalst visum te bevatten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich op een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 1980 houdende een schending van de materiële motiveringsplicht en een schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker merkt op dat zijn raadsman hem tijdens het interview nooit heeft horen zeggen dat verzoeker zijn vader of moeder nooit zou ontmoet hebben; verzoeker was terughoudend omtrent de relatie met zijn ouders en hij verklaarde dat de communicatie hoofdzakelijk via zijn veel oudere broer verliep.

Het is algemeen geweten dat zijn vader de voormalige 'chairman' was van de 'Zongo constituency', verbonden aan de NPP-partij en dat evenmin betwist kan worden dat verzoeker de zoon van zijn vader is en dat hij eveneens lid was van de NPP. Verzoeker brengt zijn lidkaart bij van de NPP.

Verzoeker, die in wezen niets anders gekend heeft dan een duale conflictvolle samenleving, heeft geen besef van interne beschermingsmogelijkheden.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Inzake verzoekers opmerking dat zijn raadsman verzoeker tijdens het interview nooit heeft horen verklaren dat verzoeker zijn vader of moeder nooit zou ontmoet hebben, blijkt uit de lezing van het gehoorrapport dat verzoeker wel degelijk verklaard heeft dat hij zijn ouders vroeger nooit gezien heeft, dat hij alleen leefde met zijn broer en niet weet waarom hij ze niet zag (gehoorrapport CGVS, p. 3; p.6).

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij omtrent het aangevoerde feitenrelaas. De lidkaart van de NPP duidt slechts aan dat verzoeker lid was van deze politieke partij doch onderbouwt zijn asielrelaas niet *in concreto*. Verweerder motiveerde terecht dat het NPP-lidmaatschap niet aanzien kan worden als een grond van vervolging.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij onwetend is omtrent de personen die beweerdelijk het huis in brand staken waarin hij verbleef. Ondanks de zwaarwichtigheid van de aangevoerde feiten en het fysieke risico dat verzoeker aanvoerde te hebben gelopen omwille van het in brand gestoken huis heeft verzoeker evenmin bescherming gezocht bij de autoriteiten. Dergelijke onwetendheid en houding ondermijnt verzoekers geloofwaardigheid. Verzoekers niet onderbouwd betoog inzake een "*duale conflictvolle samenleving*" is te dezen niet dienstig.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Waar verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus blijkt uit de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier dat verzoeker niet aantoont dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing naar een "*zeer precare veiligheidssituatie aldaar als gevolg van de duale conflictvolle samenleving aldaar*" wordt niet onderbouwd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter,

dhr. R. SANEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS